

NOVA PRAVDA

Uredništvo in uprava v Ljubljani, Gradišče 7, levo. — Telefon št. 77. — Naročnina 2 din. na mesec. — Posamezna številka stane 50 para. — Inserati po dogovoru. — Rokopisov ne vračamo. — Poština plačana v gotovini.

DRŽAVNA
LJUBEJSKA KNJIZNICA
V LJUBLJANI

Ljubljana, dne 4. januarja 1922.

V vseh državah je navada, da počiva za časa božičnih praznikov politično življenje. Delovanje parlamentov začne navadno v jeseni in so do božičnih praznikov najpotrebnejše zadeve rešene. Mi se tudi v tem oziru odlikujemo od drugih držav. Ko druge vlade delajo, ima naša vlada krizo, ko drugi parlamenti delajo in rešujejo važne zakone, so naši poslanci na počitnicah, tako so hoteli demokrati in radikali. Tri dni pred novim letom pa so bili poslanci poklicani v Beograd, da nujno rešijo najbolj perečo zadevo. Dohodki in izdatki države so bili vladi dovoljeni samo do 1. januarja 1922. Bilo je torej nujno potrebno, da dobijo radikali in demokrati dovoljenje pobirati davke in trošiti državni denar tudi za nadalje. Da so radikali in demokrati poslanci dovolili vladi vse kar je zahtevala, je samoobsebi umevno. Dvomimo pa, da so sploh znali zakaj so glasovali.

Vlada razpolaga s tujim denarjem, to je z denarjem svojih državljanov. Vsak, kdor daje vladi denar, bodisi v obliki davkov, ali v obliki posojila, hoče vedeti, kako bo država s tem denarjem gospodarila. Radi tega napravi vsaka država, ki ima pošteno vlado in državnotvorne ministre, letni proračun. Ona sestavi dohodke in izdatke. Cel proračun predloži potem parlamentu, izvoljenim ljudskim zastopnikom, ki potem vladi dovolijo to kar z državnim denarjem name-rava ali pa ako vladi ne zaupajo enostavno zavrnejo cel proračun in vlada mora odstopiti. Vsakdo ve, da je gospodarstvo z denarjem najvažnejša stvar, tem važnejša seveda, ako se gospodari s tujim denarjem, kakor to dela vlada.

Dohodki države sestojajo v prvi vrsti iz različnih davkov, pristojbin, carine itd. Dohodki morajo biti tako sestavljeni, da krijejo izdatke za že vse upeljane zadeve. Zopet pa se je pri dohodkih ozirati na plačilno moč prebivalstva. Davki morajo biti tako urejeni, da zadenejo resnično tiste, ki jih morejo zmagovati. Pravilna razdelitev državnih dohodkov tvori v vseh modernih državah neprestan študij najboljših strokovnjakov. Pravilno razdeljeni davki napravijo državno blagostanje, red v državi in ugled na zunaj. Za investicije to so po največ gradbe, se najamejo posojila in se za take stvari ne porablja rednih državnih dohodkov, ker bi bilo to nepravilno.

Vse investicije se polagoma same razdolžujejo in same poplačujejo. Država nastopi v takih slučajih le kot garant, da so onim, ki so posodili denar, obresti zagotovljene.

Pri izdatkih je treba natančno paziti, da ne bodo večji kakor dohodki. Porabiti se smejo le v res potrebne svrhe. In poslanci v modernih državah natančno študirajo posamezne postavke, kako da name-rava vlada denar trošiti.

Vsega tega pri nas ni. V našem parlamentu še nismo slišali niti enega ministra, pa tudi ne enega poslanca, ki bi nam povedal, kako misli država urediti dohodke pravilno. O najvažnejših pravnih, kako na pr. urediti zemljiški davek še ni črhnil nihče besede. Po našem mnenju sploh vsi aktivni ministri in oni na razpoloženju, kakor tudi vsi radikali in demokrati nimajo pojma o davčni vedi. Radi tega vidimo, da upeljujejo samo indirektno davke in napravljajo s takim ravnanjem splošno nezadovoljnost in pripravljajo državni bankerot. Rečemo še več in mislimo, da ne bomo delali nobene krivice našim »državnotvornim« demokratom in radikalom, rečemo namreč tudi, da smo mnenja, da niti niso zmožni napraviti državnega proračuna. Vsaj iz računovodstva ministrstev se da to sklepati. Povedali smo že, da se morajo investicije in redni izdatki ločiti, tako pri dohodkih, kakor pri izdatkih. Vsega tega ne najdemo pri naših ministrstvih, oni mečejo vse v en pisker. Kam bo to peljalo, to bo pokazala bodočnost.

In ker naša vlada ne zmore rednega proračuna si pomaga s tako zvanimi dvanaajstinami. To se pravi, ona zahteva od poslancev, da njej dovolijo dohodke in izdatke za vsak mesec posebej. In poslanci res dovoljujejo to, dovoljujejo torej nekaj, kar je državi v silno kvar. Dovoljuje torej vladi, ne da bi ona povedala, kako si bo iskala dohodkov, ne da bi ona podala račun, kako bo trosila denar. Naj nam naši somišljeniki povejo, kako se naj imenujejo taki poslanci, ki delajo tako z ljudskim denarjem. Demokrati pravijo, da so državotvorci, pomembni ljudje jim bodo rekli samo nasprotno.

In tako je naša vlada, poklicala poslance tri dni pred Novim letom v Beograd, da so njej dovolili nekaj, kar sami niso znali kaj. »Jutro« pa je te poslance pohvalilo. Je že vedelo za kaj.

Shod javnih nameščencev

sklicuje Narodno-socijalistična stranka za ponedeljek dne 9. t. m. ob 8. uri zvečer v dvorani Mestnega doma v Ljubljani. Na shodu govorita poslanca tovariša DERŽIČ in BRANDNER o zakonu glede draginjskih doklad drž. nameščencem in vpokojencem. S tem zakonom so osobito prizadeti sluge, negotovost pa obstoja tudi glede ostalih, ker se povišanje veže s pogojem kritja. Vabimo vse prizadete, da se shoda zanesljivo in polnoštevilno udeležijo!

Zločinci.

»Slov. Narod« z dne 28. 12. 1921 se v članku »Zločinci« pritožuje nad prosjaki, ki hodijo prosjčit v zasedeno ozemlje in širiti slabe vesti o razmerah v Jugoslaviji ter zahteva, da se meje zapro in zločince pomeče v ječe.

Mi smo drugega mnenja, četudi s tem riskiramo, da se nas proglasi za protidržavne elemente. Uverjeni smo namreč, da bi se slabe vesti o Jugoslaviji širile kljub temu, če bi bili obdani tudi s kitajskim zidom, ker bi v tem slučaju zid sam dosti glasno govoril.

Mi bi priporočali velik kanon, ki ga je treba sprožiti proti tisti stranki, ki pri nas podpira ono čifutarijo, ki pije kri našega ubogega naroda; ki je kriva, da našemu revnemu ljudstvu niti kruh ni več dostopen, dasi ga je v naši agrarni državi v izobilju.

Nadalje je treba napraviti red v obmejnih krajih, kjer se je od prevrata sem protežirala nemškutarija na škodo našega narodnega delavstva, obrti in industrije. Na mejah je treba napraviti red, na meje spadajo samo odločno narodni ljudje, vse drugo mora stran, če se hočemo izogniti nevarnosti, ki nam preti od nasprotnikov naše narodne svobode.

Glasi lo stranke, ki tako postopa, je pa vspricho teh resničnih dejstev še tako nesramno, da si upa napisati sledeče stavke: »Meja je kakor lupina

oreha. Če je ona slaba, če ni povsod dobro zaprta, če pride do jedra črv, propade oreh. Ne pustita, da nam črvi uničujejo jedra, zaprite mejo, našemu ljube prosjake in druge zločince pa v ječo!»

Ali teh ljudi ni sram pisati na ta način, ko vendar vsa javnost ve 1.) da so oni krivi neznanske bede, ker delajo kapitalistično in čifutsko politiko, 2.) pa, ker so oni vedno protežirali nemškutarstvo ob mejah in po novem občinskem redu izročili obmejna mesta nemškutarjem, samo da si ohranijo Ljubljano. Sedaj razumemo, kar smo čuli od nekega uglednega politika, ki je odločen Jugoslovani: »Demokrati so zbog svojih partijskih in osebnih koristi pripravljena žrtvovati osebnih koristi pripravljene žrtvovati »Zaprite meje, prosjake pa v ječo!»

To je torej njihov najnovejši medicament za ozdravitev državne misli. Včasih so priporočali bajonete, da bi nasitili gladujoče in jih preželi s patriotsko ljubeznijo, danes pa hočejo meje zaplankati, da bi noben ne videl, kaj se pri nas godi, gladujoče zločince (prosjake) pa pometali v ječe.

Mi pa pravimo: Doli s plankami, da svet vidi, kako vlačimo v ječe ne lačne, marveč site zločince, da vidi, da je naše ljudstvo kulturno in pravično.

Na meje pa zanesljive in odločno narodne može!

Prispevajte za „Tiskovni sklad“!

Swet Marden.

Volja in uspeh.

(2. nadaljevanje.)

Toda njegova velika priložnost se je pojavila ko je izšel Grantov ukaz: »Naprej na Richmond!« Necega jutra leta 1864 je potkal na vrata Plaukingtonova, njegovega družabnika pri njegovih velikih podjetjih s slanino in soljenim mesom.

»Odpeljem se s prvim vlakom v New York,« je sporočil, »da prodam slanino. Grant in Norman tiščita upornike za grlo, in slanina bo padla na dvanaest dolarjev pri sodu.«

Tu je bila njegova priložnost.

Odpotoval je v New York in ponudil slanino v velikih množinah sod po 40 dolarjev. Kupčija se je razvijala živahno. Zviti spekulanti iz Wall-Streeta so se posmehovali mlademu zapadnoamerikancu ter mu povdarjali, da bo blago do 60 dolarjev pri sodu poskočilo, ker vojne še približno ne bo konec. Armour je pa kljub temu nemoteno razprodajal. Grant je med tem stalno prodiral, mesto Richmond je padlo in s tem je padla tudi slanina na — dvanaest dolarjev pri sodu. Armour je vtaknil dva milijona čistega dobička v žep.

John D. Rockefeller je uzrl svojo veliko priložnost v petroleju potem, ko je postal pozoren,

kako slaba je razsvetljava in kako velika je obljudenost v Ameriki. Petroleja je bilo sicer dovolj, toda čiščenje je bilo tako nedostatno, da je bilo to blago zelo slabe kakovosti in ne čisto brez nevarnosti.

Tukaj so tičali Rockefellerjevi izgledi! Ko si je izvolil družabnikom Samuela Andrews, vratarja v strojni, kjer sta bila oba uslužbena, je ustanovil l. 1870 malo čistilnico, kjer je vporabljal nov način čiščenja, ki ga je bil izumil Andrews. Dobavljala sta boljšo vrsto petroleja in delala izvrstne kupčije. Kmalu sta pritegnila še tretjega družabnika Mr. Flagler; Andrews pa je postal nezadovoljen in želel izstopiti.

»Koliko zahtevaš za svoj delež iz podjetja?« ga vpraša Rockefeller. Andrews vzame košček papirja in zapiše naglo: »milijon dolarjev«. Tekom 24 ur mu je izročil Rockefeller zahtevani znesek rekoč: »en milijon je cenejši nego deset.«

Po dvajsetih letih se je razvila mala čistilnica, ki ni bila spočetka vstevši priprave in poslopje vredna niti 1000 dolarjev, v mogočni »Standard-Oil Trust« s kapitalom 90 milijonov in delnicami po 170, toraj v tržni vrednosti 150 milijonov.

To vse so zgledi, kako je mogoče zgrabiti priložnost, da se zasluži denar. Toda k sreči imamo vrsto tehnikov, inženerev, učenjakov, umetnikov in pesnikov, ki najdejo obilo prilike, da iščejo plemenitejših ciljev, nego samo bogastva. Bogastvo

ni višek, po katerem naj hrepenimo, marveč samo klin v lestvi; ni končni smoter življenja, marveč le začetek. Mrs. Elizabeta Fry, pripadnica verske sekte kvakarjev, je zazrla svojo nalogo v preosnovi angleških ječ. Do leta 1813 je vladala tam grda razvada, da so po tri- do štiristo žensk stlačili v en sam prostor preiskovalnega zapor. Bile so komaj na pol oblečene, brez postelj in slamnjač in spati so morale na golih tleh na cunjah in v nesnagi, — vse povprek: mlade in stare, otroci in odrasli. Nihče se ni brigal za nje. — Vse, kar je uprava storila, je bilo nekoliko pičle hrane, toliko, da so ostale pri življenju. Tako ječo v Londonu je torej necega dne obiskala Mrs. Fry. Množica jo je sprejela s tuljenjem in kričanjem; ona pa je znala skoro poživinjene nesrečnice pomiriti ter jim je oznanila, da namerava ustanoviti mej njimi šolo za mlade žene in deklice, — in če bi ne bile morda voljne, da izbero same učiteljico iz lastne srede? Spočetka so bile vse neme samega začudenja, slednjič pa so vendar le izbrale mlado deklico, ki je tičala v preiskovalnem zaporu radi tatvine ure. Tekom treh mesecev so se spremenile te »divje beštije«, kakor se jih je doslej nazivalo, v dobra, neškodljiva in prijazna ženska bitja. Preosnova se je uveljavila dokler je ni vlada zakonito priznala in se niso počele plemenite žene v Angliji zanimati za vzgojo in oskrbo teh ubogih zavržen.

(Nadaljevanje sledi.)

Strelj v napačno smer.

Gospod Govekar je morda pisatelj, za politiko pa ni. Kolikokrat nam je že povedal v svojem strankinem glasilu, da moramo biti zadovoljni in srečni, ker se nam v Jugoslaviji dobro godi. Tudi v božični številki »Slov. Naroda« se huduje nad vsemi nezadovoljnimi in dokazuje, da malkontentstvo ni upravičeno.

Gospodu Govekarju se ne godi slabo, zato vidi vse z rožcami postlano. Radovedni pa smo, kako bi gospod Govekar pisal, če bi bil lačen in razcapan, če bi moral prenočevati v podstrešju ali pa celo pod milim nebom, obenem pa gledati, kako se masti pes na medvedovi koži pod bogatega gospodarja mizo; kako usmiljeno postopa bogati čifut s svojimi mačkami, ki jim daje poleg drugih dobrot tudi dobrega mleka in skrbi za nje tako, da jim je nevoščljiv razcapanec na cesti, katerega otroci so od gladi pomrli. Ali ne bi proklinjal gospod Govekar, ako bi se nahajal v takem položaju in šel iskati najrevolucionarnejšo stranko, da se ji pridruži in ji pomaga strmoglaviti parazite?

Gospod Govekar strelja v napačno smer. Onemu, ki je lačen, nikdar ne

bo mogel dopovedati, da je sit, ker imajo ljudje žalibog tudi želodec. Njegovi članki radi tega malkontentov ne bodo izpreobrili. Pač pa bi gospod Govekar dosegel več uspehov in bi več koristil državi, če bi naperil ost proti tistim, ki so krivi bede naroda, ki vsled svojega postopanja ustvarjajo srd in sovraštvo, ki bo nekoč prikipelo do vrhunca.

Gospod Govekar je s svojimi dosedanjimi članki državi le škodoval, nehoti seveda, ker je dajal potuho verižnikom in vsem podobnim parazitom. Če hoče državi koristiti, o čemur nimamo povoda dvomiti, naj z vso vehemenco napada lopove, ki sedijo v zlatih foteljih in naj jim izpodkopa tla povsod in pri vsaki priliki. **Odstranjeni lopovi, rešena država!** Če pa bo šlo tako naprej, če se bo ubogi narod še nadalje izsesavalo, goljufalo in odiral, potem pride do katastrofe. Kajti oderuhi so krivi, da se vedno bolj ohlaja ljubezen do domovine. Če mi vodimo boj proti njim, delamo v interesu svoje obrambe in v interesu države, katero ljubimo in kateri preti baš od strani brezvestnih čifutov katastrofa.

Razgled po svetu.

Beštije!

Človeka pretresa groza, ko čuje poročila o strahoviti lakoti v Rusiji. Vozovi nagih mrličev, od lakote pomrlih otročičev leže pokopani na javnih prostorih. Psi se trgajo za kose mrtvih in nepokopanih človeških trupel. — Listi prinašajo obširna poročila in strahotne slike, da bi se kamen zjokal. Kulturne človeške beštije vse to ne gane! Zastopniki kapitalističnih vlad sicer sklicujejo nekaka posvetovanja, ne zgodi se pa ničesar v pomoč od gladi in mraza umirajočim milijonom. Kapitalistična beštija nima srca, saj jo je pritiskala teža zlata pod nižino podivjane zverine. To dejstvo nam pojasnjuje tudi sledeče okolnosti. V Ameriki so nakopičene silne množine žita, ki gnijejo po skladiščih in vagonih, ker ga bogati producenti ne marajo prodajati pod ceno, ki bi jo radi pospravili; raje vidijo, da vse segnije in magari, da pogine ves svet od lakote! Sedaj so si izmislili kapitalistično satanski načrt, da bodo z žitom kurili peči in stroje in s tem prihranili premog in les. In to zverinstvo sedaj, ko preko morja umirajo milijoni od gladi in mraza! — Na kapitalističnemu posvetovanju glede pomožne akcije gladujoči Rusiji pa se je znašel človek, Jugoslovjan, diplomat, kristijan ali, ki je pred celim svetom zabrusil slovečemu človekoljubu Nansenu: »Bolje je, da umre dvajset milijonov ljudi gladi, kakor pa, da bi se pomagalo sovjetski vladi!« In radi sovjetske vlade in radi nekaj prokletih (naj proklinja vsakdo v svoji duši!) . . . naj umre 20 milijonov nedolžnih ljudi gladi?! Pfuj Teufel!!

Kako fašisti strahujejo sodišča.

Iz Firence poročajo, da se je vršil pred tamošnjo poroto proces proti

trem fašistom, ki so zažgali v kraju Rifredi »Ljudski dom« ter povzročili škodo nad 130.000 lir. Razprava je bila jako živahna, občinstvo pri razpravi so tvorili skoro samo fašisti. V sodni dvorani, kakor tudi okoli sodišča so neprestano hodili in kričali ob raznih prilikah. Porotniki so brez dvoma vsled strahovanja s strani fašistov zanikali vprašanja o krivdi, na kar je sodnija vse štiri fašiste oprostil obtožbe. Fašisti so priredili na to veliko demonstracijo, na kateri so kazali svoje veselje, da so bili požigalci oproščeni kazni, katero so zaslužili.

Trockijeva vlada.

Glasom nekega tajnega poročila boljševiške vlade je bilo na Ruskem od leta 1918 do 1921 po rdeči strahovladi ubitih: 28 nadškofov in škofov, 1215 duhovnikov, 6575 profesorjev in učiteljev, 8800 zdravnikov in pomočnikov, 54.650 častnikov, 260.000 zasebnikov, 10.500 orožnikov in policistov, 48.500 pri policiji in deželnem orožništvu zaposlenih, 12.950 veleposelstnikov, 355.250 drugih izobraženec, 192.350 delavcev in 815.000 kmetov. Te številke pa še nikakor ne dosegajo vseh žrtev. V resnici jih je bilo, zlasti med kmeti, še veliko več. A tudi rdeča ruska vlada jih ni mogla prešteti, ker jih je mnogo zgorelo pri neštetih požigih! Tako vsaj poročajo meščanski listi, ki nosijo odgovornost teh vesti!

Tudi Trockij grozi zopet z orožjem.

V svojem govoru na devetem vseruskem kongresu je izjavil Trockij, da bo vlada vsled belogardistovskih vpadov v Karelijo in Ukrajino ukinila demobilizacijo. Ruska boljševiška armada, kakor je rekel Trockij, mora biti spomlad že v toliko močna, da bo kos vsaki eventualiteti.

Tedenski pregled.

Reisnerjev volilni shod. — Laži glede draginjskih doklad. — Osrednje vodstvo organizacij javnih nameščencev si ne upa na plan!

Koncem preteklega meseca je sklicala falitna JDS pod Reisnerjevo firmo volilni shod javnih nameščencev v ljubljanskem mestnem domu. — Uradništvu se je nasulo nekaj državotvorne peska v oči in opevalo zasluge JDS za javne nameščence. — Od vsega je gole resnice le toliko, da je bil zakon glede doklad in prejemkov sicer sklenjen na papirju, — da pa bo sestradano in na pol nago uradništvu čakalo na izplačilo pogojno obljubljenih prejemkov najbrže do — sodnega dne! — G. Reisner je sicer pozval uradništvo, da mu pomaga isto pri metanju tovari-

šev na cesto, pozabil pa je omeniti, da bo trajala ta operacija toliko časa, da bodo državne kase še bolj prazne nego so že danes in da bodo mej tem verižniki že desetkrat s cenami poskočili. — V splošnem je pa za uradništvo prav žalostna tolažba, da bodo šele preko trupel fiziliranih tovarišev prišli morda do krvavo zasluženih in drugim ukradenih grošev šele takrat, ko bo že prepozno. — Konečno je pripomniti, da spada tako stanovsko vprašanje pred forum organizacije, ne pa na javen volilni strankarski shod. — Da se je drznila JDS opisani korak storiti, je to samo dokaz, da se je zgodilo to v sporazumu z osrednjo organizacijo, — ki si ne upa pred organizirane tovariše izlenobe in radi slabe vesti. Pride obračun!

Vlada je sklenila štediti. — Uradniki gredo na cesto. — Dolge Ribnikar se poslavlja.

Vlada je sklenila, da začne skrajno štediti; to je zelo lepo. Dalje je sklenila, da bo pometala na cesto ogromno število uradništva; tudi to je lepo v kolikor se tiče nekvalificiranih ignoranтов in protežirancev. Manj lepo pa je to glede onih uradnikov, ki so si krvavo zaslužili sedanje službeno mesto s pridnostjo in resnim strokovnim znanjem. Najlepše pri tem špasu je pa to, da je državotvorna vlada izpodnesla noge najzvestejšemu pristašu Dolgetu Ribnikarju. — V IV. činovni razred spadajo kvalificirani juristi, — in teh je več kot dovolj.

Parlament na počitnicah.

Povodom božičnih praznikov odhlaja parlament na počitnice. Tako vsaj se glasj uradno poročilo. — Ves svet pa ve, da je parlament na počitnicah že — odkar obstoji!

Nemci rovarijo.

Odkar se naši Nemci čutijo varne pod okriljem državotvornih tazi-patrijotov, so postali drzni. — Na dnevnem redu je, da so začeli javno izzivati in naše ljudi napadati in psovati. Ker jim je to še premalo, so začeli z velikansko protidržavno agitacijo in navezali v to svrhu najožje stike z Radičem. Za svoje falotske početje bodo z Radičem vred prejeli poštno plačilo, — samo nekoliko naj še potrpe. Ne bodo jim potem pomagali niti Pašič, ne Pribečević in tudi ne Radič, — niti sam bog oče ne. Se bodo že še učili po Bismarkovih receptih!

Bizantinci.

Med liberalci in klerikalci se je vnel silen pretep, kdo izmed obeh je hujši bizantince (klečepazec). — Pogled v početek vojne dobe nam dokazuje, da imata obe stranki prav, ker skoro bi človek težko verjel, da obe lažeta. — Vesoljni javnosti je znano, da so bili Sušteršičevi pristaši prvovrstni denuncijanti in plačane izdajice lastne krvi. Ravno tako pa nihče ne dvomi, da so šli liberalci v svojih vrstah enako število avstrijakantov in denuncijantov. Presegali so klerikalce k večjem še glede neskončne bojazljivosti. Zgledov, da so demokratarski advokati z nemškimi dopisi odklanjali preganjanim in zaprtim žrtvam pravno pomoč, je na razpolago dovolj. — Kdor je podpisoval pakte z Nemci, pač ni mogel drugače! — Torej bratci iz obeh tabarov — podajte si zopet roko. V letih vojne ste bili oboji enaki — šufti.

Garjeva ovca.

Po delu jih boste spoznali.

Državotvorneži in klerikalci se prepirajo glede klečepaztva in avstrijakantstva. Da se prepir mirno razsodi, jim kličemo glasno v spomin, da so eni kot drugi takoj po prevratu zopet postavili vse avstrijske špijone, policaje in denuncijante, jih pustili krasno avanzirati in končno: — oboji so padli iz strankarskih razlogov.

Kako navijajo cene!

Somišljenik poroča: Za praznike sem si hotel privoščiti nekaj mariniranih ribic (rusov). Stopim k Buzzoliniju, ki ima v oknu označeno ceno 3 krone za komad. Stopim notri: cena 4 krone v gotovini. Pridem popoldne: komad 5 kron. Prihodnje jutro: komad 6 kron. — Kako bo jutri, še ne vem. Vem le, da bi bile za take falote skrajno umestne vislice. Zahvaljujem se pa državotvornežem, da so odpravili draginjska sodišča in okorajžili verižnike z lažnjivimi poročili o uradniških dokladah. — Pride čas!

Razkol pri samostojnežih. — Kori-tarji na toplem, — stranka v kose.

Samostojna kmetjska stranka je bila ustanovljena kot stanovska razredna stranka in obenem kot protiutež proti klerikalcem. Spočetka je šlo krasno. Voditeljem pa se je zelo mudilo na toplem in šli so: Dr. Vošnjak v Prago kot poslanik, — Pucelj se je pogreznil v ministrski fotelj, ostanek v korita. — Stranko so prodali državotvorcem, — ljudje pa so pobegnili. Del dedščine pobero zemljoradniki, — ogromni

ostanek pa zopet klerikalci nazaj. Slava ministru Pucelju in poslaniku Vošnjaku! Doli s klerikalnim zmajem!

Uradno pregledovanje stanovanj v Ljubljani. — Hišni posestniki rovarijo. — Liberalna neumnost in požrešnost.

Mestni stanovanjski urad v Ljubljani je razposlal pole v svrhu kontrole in pregleda stanovanj. Treba je ugotoviti, katera stanovanja so neopravičeno zasedena po privatnih podjetjih in verižnikih, ki imajo kar po več stanovanj. — Hišnim posestnikom, ki smatrajo hišno posestništvo kot poklic in zakonit pogoj za svojo brezposelnost in leno eksistenco, ta kontrola seveda ni všeč, ker bodo prišle na dan njihove neštete lumparije. Zagnali so silen vik in krik in se zatekli pod okrilje vlade. Koliko jim bo to pomagalo, bomo videli. Značilno pa je, da se je takoj tudi oglasil v klavernem »Slov. Narodu« državotvornež skisanih možganov, ki ne more umeti, da hočejo tudi ostala človeška bitja doseči vsaj del tega, kar je omenjenemu pisunu že od nekdaj prisojeno: košček prostora pri mirnem domačem ognjišču! Mar je ta sreča rezervirana le za liberalne frakarske tepce?

»Napreju!«

Glasilo socialnih demokratov »Napreju« se prav po nepotrebnem zaletava v narodni socializem s tem, da zvrča gotove novice v neodvisni »Jugoslaviji« na rovaš narodnega socializma. Povdarjamo, da Jugoslavija« ni glasila naše stranke, vsled česar tudi ne moremo odgovarjati za njeno pisavo. »Jugoslavija« je neodvisen dnevnik, kar je v zadnjem času že nešteto povdarila in kar gospodje pri »Napreju« prav dobro vedo.

Sam se bijejo po zobeh.

»Jutro« poroča: Logar graščine Snežnik, Fran Strle, ki slušbuje sedaj v Leskovi dolini okraj demarkacijske črte, ima vsled službenih opravil na obeh straneh za prekoračenje meje potrebno legitimacijo, veljavno za eno leto. Dne 24. decembra m. l. je prišel po službenem opravilu v Snežnik. Kupil si je ob tej priliki v Starem trgu par kg mesa za božične praznike, ker ima iz Leskove doline okrog šest ur hoda do prvega mesarja. Ob meji v Lokvi nad Obrhom ga ustavi graničar oddelka v Babni polici, nastavi mu puško na prsa ter zahteva od njega 100 dinarjev, ako hoče prekoračiti mejo. Nahrbtnik je moral položiti na tla. Logar se je končno moral udati, ako je hotel obhajati Božič pri svoji družini, in položil je poleg nahrbtnika na tla bankovec za 100 dinarjev. Isto se je dogodilo Jakobu Bavcu, katerega so tudi vkljub legitimaciji šele potem, ko je dal 100 dinarjev, pustili čez mejo. Zadeva naj se preišče in krivca kaznuje. Ako se bo meja na ta način stražila, je bolje, da ni ob meji sploh nikogar. Vprašamo vas vse brihtne jutrovec: Kdo pa je postavil tolovaje na mejo? Kdo ima v rokah vlado? Odgovorite!

Kaj je Jugoslaviji najbolj potrebno?

Na to odgovarja »Slobodna Tribuna«: »Demokrati so uvedli najtemnejšo korupcijo na vseh poljih. Z najvažnejšimi gospodarskimi in socialnimi interesi se uganja strankarska politika. Uradništvo love z redovi in povišanji v službi. Na ta način prihajajo kvišku ljudje, ki so pod avstrijskim režimom preganjali naš narod in preskakujejo po 3—4 čine. Vsako socialno gibanje se v kali zaduši. Delavstvo, uradništvo in kmetje se ne smejo niti ganiti za izboljšanje svojega gospodarskega položaja, ako nočejo priti pod obtožbo zaradi komunistične propagande, rušenja države in bogve česa še. Ročno delavstvo, oropano svojih sindikalnih organizacij, je prepuščeno bedi in poveljnim oderuhom, ki so preplavili primorska mesta in si v političnih strankah zavarovali svoje interese. Socialna pravičnost je v tej sredini, kjer beda uničuje na tisoče življenj, pojem, za katerega se nihče ne briga. Tako se dan za dnem ostreje ločita med seboj dva nasprotujoča si razreda: na eni strani elementi, ki so čez noč prišli do denarja in ga zato ne znajo ceniti, a na drugi strani sestradani ročni in dušev-

ni proletarijat. Prvi razred je brez vsake morale in brez vsake socialne zavesti: gosti se, navija cene, gradi vile in razkošne ceste, dočim drugi razred prenaša na svojih plečih vse povojne stiske, bedo v hrani, obleki, stanovanju. — Ljudje božji, ali še ne veste, kaj

je ubogi Jugoslaviji najbolj potrebno? **Radikalci vabijo Nemce in Madžare?** »Balkan« piše, da radikalna stranka v Bački živalno agitira pri tamkajšnjih Nemcih in Madžarih, da bi jih pridobila zase. — Vsaka sodrga jim je dobra!

Poročila z dežele.

Ali se mu meša?

Iz Trbovelj poročajo, da je vložil nek tamkajšnji bivši čevljarški pomočnik pri ljubljanskem mestnem magistratu prošnjo za podelitev službe živinozdravniškega referenta in tržnega nadzornika. V slučaju pa, da magistrat začasno s tako službo ne razpolaga, naj bi se odstopila prošnja pokrajinski upravi v svrhu podelitve službe načelnika pravosodnega oddelka. Omenjeni čevljar zatrjuje v svoji prošnji, da je vsestransko izobražen in poraben za vse; zadovoljuje se s plačo III. činovnega razreda. Merodajni krogi so se glede prošnje informirali in prejeli odgovor, da je imenovan splošno znan delomržen individuj — drugi pa so ga zopet označili kot reveža, ki ni povsem normalen. — Pri ljubljanskem uradništvu je omenjena prošnja povzročila deloma silno ogorčenje — pri večini pa buren smeh. (Opomba poročevalca.)

Ziri.

Tukajšnji obrtniški krogi se zelo razburjajo zaradi visokega poslovnega davka, ki jim je bil predpisan za oktober, november in december. Temu razburjenju se ni čuditi, ker so tukajšnji obrtniki mali obrtniki, kateri bodo vsled tega davka silno prizadeti. — Sploh pa se nam zdi, da tiščijo za vrat v naši državi samo male ljudi, dočim imajo obzire do velikih. Davek bi se moral predpisovati na ta način, da bi nosili največje breme tisti, ki to lahko storijo, to so velekapitalistični krogi, dočim bi se moralo malo-obrtniški stan kolikor mogoče razbremeniti. Na male obrtnike bi se ta davek moral na vsak način odpraviti. Kritje pa naj bi se iskalo predvsem pri vojnih dobičkarjih, verižnikih in ostalih velekapitalistih. V Zireh se bo vršil glede poslovnega davka 6. t. m. protestni shod, ki ga sklicujejo mali obrtniki, na katerem se bo vladi povedalo, kar ji gre in sprejelo primerno resolucijo.

Pred potopom.

Gospod »sodrug« Jeran je v »Naprju« št. 295 objavil dopis iz Jesenic in mu dal zgornji naslov. On že ve zakaj. Še prehitro, nenadno je prišel potop. Kdor drugim jamo koplje, sam vanjo pade, kaj gospod Jeran? Res je, da ste ostali prašek, ki tudi kihati ne boste več mogli. Gospod Jeran! Bolijo vas članki v »Jugoslaviji« verjamemo, verujte nam pa tudi Vi, da jih niso pisali oni na katere vi mislite. Pisali so jih ljudje, ki niso bili c. kr. feldwebelni in ne kaki avstro-ogrske monarhofili, ampak pisal jih je človek, ki je »jugoslovanofil« in ki je bil radi tega pod sl. c. kr. policijskim nadzorstvom. Nikar torej g. Jeran ne začnite z nova, bolelo vas bode, kakor vedno.

Socijalno gibanje.

Litija.

Zadnjič smo vam omenili, gospod urednik, kako se bijemo za povišek naših draginskih doklad, katere nam g. ravnatelj nikakor ne misli dati. Ta gospod sploh ne bi spadal več na tako važno mesto, kot je njegovo. Na taka mesta spadajo možje s socijalnim čutom, s čutom za delavstvo, ne pa taki, ki gledajo samo za svoj in svojih denarjev žepe. Sploh je pa naše skromno mnenje, da bi bilo treba vsa taka podjetja nacionalizirati in ne pustiti v rokah raznih nemško-avstrijskih čifutov. Naši predilnici bi bilo posvečati malo več pažnje — nam se zdi, da bi se kaj dalo očistiti.

Veliki železničarski shod v Mariboru.

V ponedeljek, dne 2. tm. zvečer se je vršil v Götzovi dvorani v Mariboru shod, katerega so se udeležile vse železničarske organizacije. Prisotnih je

Gospod »sodrug« Jeran pometajte pred svojim pragom in če je tam vse čisto, ponudite metlo drugim. — Ampak težko, da bi pri vas bilo kristalno čisto, vsaj toliko časa ne dokler bodo razni Jerani, Štajne, Pirci itd. stebri vaše organizacije. Na Vaš križpot ste pa gotovo pozabili pribiti še eno tablo z napisom: »Cesta k vesoljnemu sodružnemu potopu«, ker »sodrug« Jeran, odkriti bodimo, Vi se potapljate in Vaš »Pred potopom« je bil gotovo namenjen Vam, kajti mi, — mi vstajamo.

D. M. v Polju.

Zadnje čase je poskušal dični gospod Zupanc tudi tu svojo srečo. Imel je pa veliko smolo. Naše delavno in kmetijsko ljudstvo predobro ve, kdo se skriva za misterioznimi črkami S. S. D. U. Vsakdo tu pri nas že dobro ve, da bodo g. demokrati bore malo storili za revno ljudstvo. Krvoses se ni vode pil in ne verjamemo, da se bankokrati odrečejo bankirjem in verižnikom na ljubo proletarcev. G. Zupanc in Curhalek kako kaj pri vas? Ali ste še kje poskušala svojo srečo in kake je bilo? Organizirajte vaše verižnike in bankokrate, nas delavce in kmete pustite v miru.

Log pri Brezovici.

Koncem tega meseca se bo vršil pri nas sestanek članov krajevne organizacije. Mi smo z novim letom začeli novo delo in delamo. Odbor se bo tudi potrudil da pridobi čim več novih članov. Za našo organizacijo vlada veliko zanimanje in zato smo sklenili, da priredimo javen sestanek, katerega se bo udeležil tudi kak član načelstva iz Ljubljane. Podrobneje o tem sestanku bomo še poročali.

Novomesto.

Tudi mi moramo po tolikem času pokazati da še živimo. Tukaj se naša organizacija širi in bi se še bolj širila, če ne bi bilo še vedno v modi »hlapevanje«. Tukajšnje uradništvo je vse po veliki večini v onem taboru, v katerem so g. minister in ta višje glave. Sluge in njim enaki se pa tudi boje zameriti gospodom šefom in so za to tudi v njihovi stranki, češ, da me bo gospod šef rajše imel. Vsi ti reveži pa tarnajo na draginjo, na pomanjkanje in na vse kar nas je v to privedlo, ne pomislijo, pa da so tudi sami vsega gorja krivi, ker podpirajo bankokrate. Trpini, mali uradniki in vsi ki trpite, pustite zamero vašim šefom in pokazite vaše srce — pokažite, da niste več hlapeci in da poznate vire draginje in bede. Pokažite, da se z gnusom odvrčate od vseh, ki so proti proletarijatu. Proletarci, z lastno močjo si ustvarimo lepšo bodočnost, ne pa z hlapevanjem. Dol z koritarji, dol z političnimi hlapeci!

bilo okoli 2000 železničarjev. Shod je otvoril g. Jarh, ki je pojasnil stališče koalicijske, v kateri je organiziranih 60.000 železničarjev. Govornik je kritiziral, da je gotovo časopisje prineslo preuranjeno vest o izplačilu nabavnega prispevka, kar je povzročilo, da so cene nenadoma zopet poskočile. Za g. Jarhom je govoril gosp. Nachtigall kot član vrhovnega vodstva koalicijske. Poročal je o dosedanjih uspehih v Beogradu: Vsiljena pragmatika se ukine; Pašić je zagotovil izenačenje plač in obljubil nabavni prispevek. Govorili so še gg. Lapuh, Bahun in Bratič. Soglasno je bila sprejeta resolucija, ki zahteva, naj se obljubljeni prispevek takoj določi in izplača! Shod je mirno končal.

Bedna in bolna deca.

(Zanimiva statistika.) Oddelek za zaščito dece in mladine v ministrstvu za socijalno politiko je zbralo številne po-

datke o deci, ki ima kakršnekoli telesne, duševne ali zdravstvene napake. Po dosedaj dospelih poročilih določenih organov je v vsej naši kraljevini 589 slepih otrok, 1862 gluhonemih, 2637 pohabljenih,

1802 duševno omejena, 1915 škrofuloznih in 286 sifilističnih otrok. Pregledovanje bedne dece se še nadaljuje in sodijo, da bo končno število znatno večje.

Naša borba in bodoče delo.

Preteklo leto je stala stranka v hudem boju. Lahko rečemo, da je bila malokatera stranka s takimi ogabnimi sredstvi napadena, kakor naša čeprav še mlada stranka.

Najhujša borba se je vrtela okoli ljubljanskega županskega stolca. — Vladna demokratska stranka je streljala na nas z vsemi kalibri pričakujoča, da s padcem našega župana pride na vrsto demokrat. S tem činom so stari liberalni politiki pokazali svojo svojo naivnost. Pokazali so tudi, da ni med njimi niti enega psihologa. Morda so bili kedaj časi, ko je bil bič privlačna sila — dandanes ni več! S svojim postopanjem so demokrati dosegli, da so se v Ljubljani koalirale tri nasprotne si stranke, da pokažejo, da gre naprej tudi brez demokratov.

Zakaj so demokrati naperili ves boj samo proti nam, narodnim socialistom? Ali ne bi bilo bolj v skladu z liberalnim programom, da bi uporabljali svoje energije v boju proti klerikalizmu, ki ga imajo vedno na jeziku?

Odgovor na to vprašanje je enostaven. Demokrati prvič niso zmogli resnega boja proti klerikalizmu, ker so preleni in ne znajo občežati z ljudstvom, zato jim je hudo, ker se narodni socialisti ne bojimo proti klerikalizmu kot njihova avantgarda, temveč kot samostojna, neodvisna stranka. Drugič pa vidijo in čutijo, da naša stranka napreduje.

Glasi memento za demokrate so bile zadnje občinske volitve. Dočim so nas pri volitvah v konstituanto še omalovali misleči, da smo samo slučajno, pomotoma dobili toliko glasov, so bili vsprichi normalnega napredovanja narodno-socialističnih glasov na vseh voliščih pri zadnjih občinskih volitvah tako iznenadeni, da so v »Slov. Narodu« pisal, da se narodno-socialnega napredovanja ne sme podcenjevati.

Dolgo so nas ignorirali, a prišel je čas, ko niso več mogli molčati. Primo-rani so bili, da nas priznajo, kakor jim

je bilo to sicer neljubo. Doživeli pa bodo še marsikatero razočaranje.

V pretekli borbi smo se narodni socialisti utrdili, odpadlo je od nas tudi vse ono, kar je za boj nesposobnega. Zato zremo z veseljem bodočim bojem nasproti. Mi se radi bojujemo, ker je boj zdrav in potreben. Tudi ima vsak boj za posledico pridobitev novih izkušenj — in spoznanje lastnih pogrškov. Danes ne vemo, kaj nam bo prineslo leto, v katero smo stopili. Brez dvoma pa je potrebno, da utrdimo svoje organizacije in da predvsem polagamo največjo važnost na podrobno delo.

Najbolj pa se nam zdi danes potrebno opozoriti na naš list »Nova Pravda«. Povdarjamo, da je »Nova Pravda« edino oficijelno glasilo nar. soc. stranke in da je dolžnost vsakega našega volilca, da je njen naročnik. — Znaprej bomo polagali na to večjo važnost kot doslej. O gibanju v naših organizacijah, o delu naših izvoljenih zastopnikov bo »Nova Pravda« redno poročala in mora biti vsak naš tovariš o tem poučen.

Stvari stoje danes tako, da se moramo absolutno zanesti le na glasilo, ki je naša last. Če smo »N. P.« do danes zanemarjali, je to krivda nas vseh. V bodoče glejmo na to, da pogrške popravimo in da postane »Nova Pravda« čimprej dnevnik. Zapomnite si, tovariši, edino od nas vseh je odvisno, ali postane »N. P.« dnevnik ali ne. Konzorcij je sklenil izdajati »N. P.« dnevno s tistim trenutkom, ko bo imela kot tednik toliko naročnikov, da bo lahko kot dnevnik izhajala brez deficita. Zato vsi požrtvovalno na delo! Prišle bodo volitve in drugi boji in dnevnik nam bo neobhodno potreben. Zato nabirajte naročnike, inserate in darove za nar. soc. tiskovni sklad in pošiljajte dopise! Stranka stoji popolnoma na lastnih nogah in ni od nikogar niti najmanj odvisna, zato moramo storiti tudi svojo dolžnost, če hočemo nadaljevati pot, ki jo nam narekuje naš program.

To in ono.

Kaj je Jugoslaviji najbolj potrebno?

»Jutro«, vesoljno glasilo tihotapcev in verižnikov, je dospelo na konec svoje državotvorne modrosti in se je v tej zadregi obrnilo za nasvet na sorodne mu bratce. Za najbrihtnejši odgovor je razpisalo sijajno nagrado tako, da se je pričel za njo ljut pretep med verižniki. — Ker pa proletarec nima dostopa v državotvorne vrste in bi v državnem interesu vendar le rad nekoliko posvetil v verižniške črepinje, si je izprosil v predalih našega lista nekoliko prostora za brezplačen poduk državotvornim ignorantom.

I. Odgovor: »Nujno potrebno je, da se v Jugoslaviji takoj proglasi preki sod za državotvorne verižnike. — Če bo prišla pri tem vesoljna JDS na vi-slice, bo to sicer tragično, a tembolj koristno za državo.

II. Odgovor: »Kjer je vesten gospodar — tam tudi spretno gospodarstvo in dobra vzgoja. Otroci ne morejo biti odgovorni za lumparije očetove!«

III. Odgovor: »Riba smrdi pri glavi, državna uprava pri vodstvu. Najbolj potrebno je, da se vodstvo brez odloga zamenja. Smradu je že dovolj!« (Se nadaljuje.)

Izdaja konzorcij »Nove Pravde«. Tiska »Zvezna tiskarna« v Ljubljani. Odgovorni urednik Vladimir Kravos.

Kdor Jugoslovan

Ta Matice član!

JAKOB FLIGL

Ljubljana, Pešernova ul. 5

stavbeni in galanterijski klepar, napeljevalec strelvodov, kritje lesno-cementnih streh, popraviljanje in barvanje zvonikov brez odrov, specialni oddelek za popravilo hladilcev, avtosvetilk, generatorjev in blatolovov se priporoča cenjenemu občinstvu za vsa v to stroko spadajoča dela.

Cene zmerne! Postrežba točna!

IVANA ZORKO, LJUBLJANA

Sv. Jakoba nabrežje 23

kupuje in prodaja vsakovrstno starino

JAKOB VOSPERNIG, Ljubljana

Stari trg šte. 34 (nasproti Sent Jakobske šole)

priporoča

svojo staroznano kavarno

Prav izborna kava in čaj! - Biljard!

Carinsko posredovanje

izvršuje najtočneje in po zmernih cenah

„KOMPAS“

špedicijsko podjetje, informacijska pisarna v Celju, Razlagova ulica šte. 11.

BEOGRAD

Delniška glavica: kron 120.000.000—
Rezerva: . . . kron 60.000.000—

JADRANSKA BANKA**TRST**

Delniška glavica: Lir 15.000.000—
Rezerva . . . Lir 5.000.000—

Podružnice:

Beograd, Celje, Cavtat, Dubrovnik, Ercegnovi, Jelsa, Korčula, Kotor, Kranj, Ljubljana, Maribor, Metković, Sarajevo, Split, Šibenik, Zagreb, Trst Zadar, Opatija, Wien.
Naslov za brzojavke: JADRANSKA — BANCADRIA.

Prejema vloge na knjižice, tekoči račun in druge vloge pod najugodnejšimi pogoji. Izvršuje vse bančne posle najtočneje in najkulantneje.
Naš Amerikanski oddelek stoji v zvezi z vodilnimi bankami v Ameriki in je v neposrednem stiku z našimi izseljenci.

Afiliiran zavod FRANK SAKSER STATE BANK, 82 Cortland Street -- New-York City.

Kapital: 20.000.000 kron.

Rezerve okrog 6.000.000 R.

Slovenska eskomptna banka**LJUBLJANA**

Šelenburgova ul. 1.

Interesna skupnost s „Hrvatsko eskomptno banko“ in „Srbsko banko“ v Zagrebu.

Izvršuje vse bančne transakcije najkulantneje.

Denarne vloge - Nakup in prodaja: efektov, deviz, valut - eskompt menic, terjatev, faktur - Akreditivi - Borza. 20—5

Jugoslovanski kreditni zavod v Ljubljani

Marijin trg 8 Wolfova ulica 1 — Podružnica v Murski Soboti in Dolnji Lendavi

obrestuje hranilne vloge
in vloge na tekoči račun

4 1/2 0/0

čistih brez odbitka rent-
nega davka.

Ustanovljen septembra 1919. Prometa v lanskem letu nad 128.000.000 R. Neposredno pod državnim nadzorstvom.

Jugoslovanska kreditna banka v Ljubljani.**Vabilo na podpisovanje delnic.**

Minister za trgovino in industrijo je z odlokom z dne 4. maja 1921 št. 2337 dovolil podpisanim ustanovitev delniške družbe z imenom

Jugoslovanska kreditna banka v Ljubljani.

Ministrstvo trgovine in industrije, oddelek v Ljubljani je z razpisom z dne 25. oktobra 1921 št. 7204/21 potrdilo predložena pravila.

Po §§ 3 in 4 potrjenih pravil znaša delniška glavica 4.000.000— K in je razdeljena na 10.000 v gotovini polno vplačanih delnic po 400— K. Delnice se glase na prinosca. Delniška glavica se sme s sklepom občnega zbora zvišati do 15.000.000— K z izdajo nadaljnjih delnic. Osnovno glavico 4.000.000— K oddamo v javno subskripcijo i. s.

10.000 delnic po 400— K nominale.

Ceno za podpisane delnice je pri subskripciji takoj v gotovini vplačati.

Delnice se stavljajo na subskripcijo po sledečih pogojih:

1. Člani Jugoslovanskega kreditnega zavoda r. z. z o. z. v Ljubljani imajo predpravo, da vzamejo za vsak svoj delež pri zavodu po eno delnico Jugoslovanske kreditne banke po kurzu 400 K za komad in 40 K za stroške izdaje.
2. Preostale delnice se nudijo nečlanom v subskripcijo po kurzu 500 K za komad prištevisi po 40 K za stroške izdaje za vsako delnico. Kolikor znaša izkupilo za izdane delnice več kakor njihova nominalna vrednost, pripade po § 3 pravil po odbitku emisijskih stroškov rezervnemu zakladu banke.

Podpisovanje delnic se vrši v času od 20. decembra 1921 do 20. januarja 1922

Prijave sprejemajo:

Jugoslovanski kreditni zavod v Ljubljani, Marijin trg št. 8 in njegovi podružnici v Murski Soboti in Dolnji Lendavi.

Slovenska eskomptna banka v Ljubljani in njene podružnice v v Novem mestu, Rakeku in Slov. Gradcu.

Slovenska banka v Ljubljani in njene podružnice v Dolnji Lendavi in Novem Sadu.

Jadranska banka v Beogradu in njene podružnice v Ljubljani, Celju, Mariboru, Kranju, Zagrebu, Splitu, Sarajevu, Cavtatu, Dubrovniku, Ercegnovu, Jelsi, Korčuli, Kotoru, Metkoviću, Šibeniku, dalje na Dunaju, v Trstu, Opatiji in Zadru.

Vsak podpisovalec dobi od vplačilnega mesta potrdilo o številu subskribiranih delnic in o celokupnem vplačanem znesku.

Subskribentom se bo o dodelitvi delnic poročalo. Kdor spleh ne bi dobil delnic, ali manjše število, nego jih je podpisal, prejme povrnjeno celo, odnosno delno vsoto svojega vplačila.

Po dodelitvi delnic se izroče subskribentom proti vrnitvi potrdil o subskribiranih delnicah začasna potrdila o številu vplačanih in dodeljenih delnic. — Delnice se izroče pozneje proti izročitvi začasnih potrdil o dodeljenih delnicah. Po § u 11 pravil daje na občnem zboru vsakih 10 delnic po en glas.

Jugoslovanska kreditna banka ima nam-n pospeševati razvoj in povzdigi pridobitnosti, produkcije in kupčije obrtnega, trgovskega, uradniškega in kmetijskega stanu. Družba ima pravico vršiti vse vrste bančnih opravil in kupčij. Želeli je, da se obrtniki, trgovci, uradniki in kmetje oklenejo novega zavoda ter se v obilnem številu odzovejo vabilu na podpisovanje delnic.

V LJUBLJANI, dne 15. decembra 1921

Jugoslovanski kreditni zavod, r. z. z o. z. v Ljubljani: Anton Pesek, hišni posestnik in lastnik tiskarne v Ljubljani; Branko Hlavaty, hišni posestnik in veletrgovec v Zagrebu; Dominik Čebin, upravnik in posestnik v Ljubljani; Dr. Ferdo Černe, odvetnik v Murski Soboti; Ivan Dobraj, hotelir in trgovec v Murski Soboti; Josip Benko, hotelir in veletrgovec v Murski Soboti; Franc Čeh, trgovec v Murski Soboti; Ljudovik Brumen, hišni posestnik in trgovec v Murski Soboti; Janko Korže, ravnatelj v Murski Soboti; Dr. Janko Leskovec, odvetnik v Dolnji Lendavi; Josip Toplak, hišni posestnik in veletrgovec v Dolnji Lendavi; Adam Bohar, posestnik in mesar v Dolnji Lendavi; Ivan Kokot, trgovec v Dolnji Lendavi; Franc Kac, trgovec v Dolnji Lendavi; Franc Bedič, trgovec v Dolnji Lendavi.